

KOROŠEČ

Uredništvo in upravnništvo v Velikovcu.

List izhaja vsak torek in petek.

Naročnina znaša: celoletno 12 K, polletno 6 K, četrletno 3 K.

Velikovec, 11. maja 1920.

Cene inseratom: enostopna petivrsna ali nje prostor 1 krono. Uradni razglasi po 2 K. Pri naročilu nad 10 objav popust.

Purgarji, d'mov, al' pojdete v rov!

„Sei ma froh, daß wir unseren Besitz in Jugoslawien haben,“ je rekel neki gospod iz Nemške Avstrije našim nemškutarjem, ko jim je tožil, da morajo na oni strani kmetje dati državi do tri četrtine svojega premoženja.

Drugi gospod iz cone B je rekel: „Če bi kmetje vedeli, kaj jih čaka v Nemški Avstriji, bi poslali deputacijo v Pariz, da pride vsa Koroška k Jugoslaviji.“

Folksverovci pa so se oddahnili, ko so prišli k nam: „Gott sei Dank, daß ich mich satt gegessen habe!“

Tako govorijo med seboj. Nasproti drugim pa hvalijo Nemško Avstrijo do nebes, proti Jugoslaviji pa hujskajo in trosijo laži, da presega res že vse meje.

Zakaj to delajo? Samo zato, ker purgarji iz Velikovca, Borovelj, Pliberka i. t. d. ne komandirajo več, ker se veleposestniki bojijo za svojo oblast.

Korošci, vprašamo vas, zakaj se ravno nekdanji glavači potegujejo za Nemško Avstrijo? Zato, ker vidijo, da imajo na oni strani milijonar in ferbežar Lemisch, Viehverwertungsgeneral Šumi in drugi še zmiraj prejšnjo oblast in se mastijo, ko morajo ubogi stradati. V Jugoslaviji pa smo napravili konec temu gospodarstvu in to jih boli. Agrarne reforme in drugih „reform“ se bojijo pri nas.

Malo je pri nas teh glavačev, zato pa imajo na klaftró široka usta. Z roko ne znajo delati, pač pa z jezikom. Vedo, da pri plebiscitu sami ne bodo ničesar več pomenili. Zato pa skušajo druge zapeljati v nesrečo. Iz Borovelj, Velikovca in Pliberka lazijo na deželo in pravijo, da bodo zmagali, in grozijo našim ljudem.

Korošci, ali še veste, koliko so vam trobili na ušesa med vojsko o nemški zmagi? Ali veste, kako so gonili vaše otroke kot „Jungschütze“ na fronto? Pošiljali so druge v ogenj, hujskači pa so ostali zmiraj na varnem.

Pa časi so se obrnili, sedaj je pravda naša. Zmaga naša je gotova.

Zato kličemo mi slovenski Korošci: „Vi purgarji, ki ste se redili na stroške drugih, jezik za zobe!“ Ostanite lepo doma! Vi podrepaniki stare Avstrije, ki ste nam rekvirirali žito in živino, ki ste priporočali „Kriegsanleihe“, idite v Nemško Avstrijo k svojim

somišljenikom! Naša je zemlja, mi si jo bomo razdelili. Vas vse pa bomo poslali še v Avstrijo na svobodno gladovanje. Naša pest je težja ko vaš strupeni jezik. Danes smo mi gospodarji in to bomo tudi ostali!

»Lausmannschaft« kje si?

Po prevratu se je odpustilo v Jugoslaviji iz službe mnogo nemških in nemčurskih uradnikov. Veliko jih je pa same vleklo v Nemško Avstrijo. Tudi pri nas na Koroškem smo videli, kako so bili od kričač v našuntani in zbegani. Deloma niso hoteli, deloma si niso upali ostati. Kaj so doživeli? Ogromna večina teh ljudi je Avstriji samo v nadlogo. Avstrija ima sama veliko preveč uradnikov, ki jih ne more nikjer namestiti. Ti ljudje čakajo v Avstriji že poldrugo leto na namestitev in stradajo. Niti plače ne dobivajo. Zato so se napotili na Dunaj in prosili državnega kanclerja Rennerja, naj jih že vendar enkrat sprejme v službo. Toda kancler jim je povedal, da to sedaj ni mogoče. Avstrijska vlada je že večkrat prosila našo, naj vzame te uradnike nazaj. Pred letom so pri nas na Koroškem nahujskane nemške tolpe pobijale uradnike, ki so ostali v Jugoslaviji, danes pa prosjači avstrijska vlada sama Jugoslavijo, da vzame odpuščene in pobegle uradnike nazaj. Mi bi avstrijski vladi svetovali, naj naprosi Italijo, da prevzame te siromake, ker je Italija tako vneta sedaj za staro, uničeno Avstrijo, ki jo je poprej sama pomagala razbijati.

Vseh uradnikov imajo v Avstriji preveč. Samo davčnih uradnikov jim zelo primanjkuje, čeravno so jih dobili veliko tudi iz Jugoslavije. Na nemškem Štajerskem je avstrijska vlada razpisala 50 — reci in beri petdeset — mest za nove davčne uradnike. Ti bodo tudi odmerjali, oddajo premoženja. Ti uradniki morajo biti prav močni, da bodo tembolj mogli nategniti davčne vijake. Ubogi Avstrijci!

Plebiscitna komisija za Koroško.

Kakor smo že zadnjič poročali so kot člani plebiscitne komisije za Koroško imenovani: Šanbrön za Francijo, polkovnik Pič za Anglijo in knez

Borgeze za Italijo. Jugoslavija pa je imenovala v to komisijo enega največjih svojih sinov, Cvijiča, profesorja na uneverzi v Beogradu. Gospod Cvijič je velik učenjak in je tudi član francoske akademije znanosti. In zakaj je naša vlada poslala v plebiscitno komisijo ravno tega moža, ki bi ga vendar druge krvavo potrebovala? Hotela je vsemu svetu jasno in odločno povedati, da ne da slovenske Koroške za nobeno ceno iz svojih rok, da je pripravljena vse žrtvovati, ako bi bilo treba s silo rešiti koroške Slovence nemške sužnjosti. Koroški plebiscit ni prepir med Slovenci in celovškimi magnati! Koroški plebiscit je zadeva med koroškimi Nemci in vso Jugoslavijo. Za koroškimi Slovenci stoji ves jugoslovanski narod od Triglava pa do Soluna.

Taki so!

Iz Celovca je 6 maja pribežala, ker se tam ni čutila več varne Katica Repar, ki je služila v neki trgovini kot blagajničarka. Lani, za časa nemškega divjanja meseca maja, je bila uslužbena pri Gospodarski zadrugi v Sinči vasi in je bila priča, kako je železničar Rajsner s puško v roki pridivjal v skladišče in ropal in plenil ter odnašal moko, sladkor, spirit in druge reči. Ko so Jugoslovani zopet zasedli te kraje, ga seve niso mogli pohvaliti; zaprli so ga, pa jim je pobegnil v Celovec, kjer je nekega dne zagledal v trgovini Katico Repar. Vpričo vseh ljudi jo je začel zmerjati s „Verfluchte Tschuschin“ in z drugimi psovkami. Tako je prišel še parkrat v isto trgovino z ženo in otroki in vsakokrat jo je zmerjal in ji grozil. Pritiskal je celo na gospodarja, tako da ji je tudi ta svetoval, naj gre. Pa ni dobila propustnice, niti takrat, ko se je izkazala s pozivnico mariborskega sodišča, naj pride kot priča k razpravi proti Antonu Kurnik.

Gospodarstvo.

Gospodarski položaj Nemške Avstrije in Jugoslavije.

Stara Avstrija je že skoraj pozabljena. Na njenih razvalinah so nastale nove, narodnostne države. Vse te pa so po svoji mačchi podedovale staroavstrijsko — krono.

V razpadli Avstriji je imela pra-

vico izdajati bankovce edino le Avstrogoserska banka. Dne 9. februarja t. l. je ta banka izdala izkaz (račun), iz katerega je razvidno, da je bilo v prometu 54 milijard kron. Od tega papirnatega denarja, ki je bil natiskan večinoma med vojno, je bilo v prometu:

na Ogerskem za	15 milijard
v Nemški Avstriji za	14 „
na Čeho-Slovaškem za	8 „
v Jugoslaviji za	6 „
na Poljskem „	4 „
v drugih državah za	8 „

Oglejmo si na podlagi te statistike gospodarski položaj Nemške Avstrije in Jugoslavije!

Na 6 milijonov prebivalcev Nemške Avstrije pride 14 tisoč milijonov kron papirnatega denarja, na vsako glavo torej 2333 K. Ves ta denar pa je popolnoma nepokrit. Kar je namreč imela Stara Avstrija srebra in zlata, ga je izdala med vojno. Zato pa je ves ta denar brez vrednosti. V Švici je vredna avstrijska krona 2 do 3 vinarje. Tako je bilo denarno stanje v Nemški Avstriji dne 9. februarja t. l. K tem 14 milijardam papirnatega denarja pa moramo pristeti še vse stare in vojne dolgove, ki znašajo okrog 100 milijard, in pa 80 milijard vojnega posojila. Nemška Avstrija sicerupa, da bodo nekaj tega dolga prevzele nove države. Te pa seveda nočejo nič slišati o tem, saj so bile vedno proti Avstriji in so se celo vojskovale proti njej.

(Dalje prihodnjic.)

Italija in prehrana.

Načelnik italijanskega ministrstva za prehrano pravi, da bo morala Italija do žetve 1920 dobiti od zunaj še 14 milijonov meterskih centov žita. Sama ga ima samo 6 milijonov meterskih centov. Da bo lahko prodajala živila po nižjih cenah kakor jih kupuje, bo doplačala italijanska država 3 in pol milijarde lir.

Zvišajte zavarovalnino proti požaru.

Poletni čas se prav pogostoma pojavljajo požari, bodisi vsled suše ali pa strele. Ljudje pri nas imajo zavarovana svoja poslopja večinoma še po starih cenah, kljub temu, da je sedaj denar veliko manj vreden. Tako se dogaja večkrat, da imajo posestniki zavarovano samo za kakšnih 10.000 K, v resnici pa bi imeli v slučaju nesreče več ko 100.000 K škode. Potem zahtevajo od Jugoslavije, naj jim pomagu. Jugoslavija je država, a ne zavarovalna družba. Zato naj skrbi vsak kmet in posestnik sam, da pravočasno zviša zavarovalnino na sedanje cene. Drugače mora slediti vsaki taki nesreči zanesljiv gospodarski polom. Zvišati zavarovalnino je dandanes lahka stvar, pristojbine so malenkostne, zastopniki zavarovalnih društev vam pojdejo na roko. Pojdite in storite, dokler je še čas, po toči ne pomaga več zvoniti!

Zamenjajte denar!

Bankovci po 50 in 20 kron se zamenjavajo samo še do 15. t. m.

Širite povsod „Korošca“!

Velikovški okraj.

Borovje. Dr. Herbst jako pridno potuje po kmetijskih hišah. Pa kako lepo slovensko govoril Celó v naše stransko Borovje najde pot. Mi Borovčani pa smo zavedni ljudje in dr. Herbst najnikar ne hodi več med nas. Saj je itak vse zastoj, gospod doktor. Glasovali bomo vendarle vsi za Jugoslavijo.

Stari dvor pri Grabštanju. V pondeljek, dne 3. majnika sta bila poročena v St. Petru Franc Deutschman, Rušev sin iz Kamna, in Zofija Veračnik, Krevljiceva hči iz Repel. Ženitovanje se je obhajalo v Starem dvoru v gostilni pri Vovku, katero bosta novoporočenca imela sedaj v najemu.

Rinkole. Kedaj dobimo poštni nabiralnik? Od več strani se čujejo pritožbe, zakaj ne dobimo v našo vas poštne nabiralnika. Menda so se že večkrat potegovali za to, a do danes še ni bilo uspeha. Odkrito povedano, če kdo na Koroškem zasluži, da mu gredo oblasti na roko, so to v prvi vrsti naši zavedni Rinkolčani. Pismonoša bi prav lahko opravljal dostavljanje pošte, saj ima iz Vogrč samo četrt ure. Rinkole same imajo okoli 40 naročnikov raznih slovenskih časopisov. Po te morajo sedaj sami hoditi v Šmihel. Mislim, da bi bilo bolj primerno, da se da Rinkolčanom poštni nabiralnik, ko pa, da dostavlja pošta pliberškim nemčurjem pošto po dvakrat na dan.

Libuče. V naši okolici se je žabja družba hitro pomnožila. To je vam regljanje zunaj v močvirju in v Libučah!

Pa človeku so te gnusne živalce povsod na poti ali pa za petami. Če si v gostilni, nimaš pokoja, če si kje drugod nimaš miru; še celo na cesti se oglašajo za Slovenci suhoparna žaba in jih obisiplje z oholimi, nesramnimi izrazi.

Ali ne bo miru, ve žabe nemčurske? Če ne bo tega odurnega regljanja (zabavljanja) kmalu konec, bomo tako udarili na vaše ošabne gobce, da se bo zmajal ves nemčurški „lager“, ali pa poletite sčasoma celo v mlakužo onstran naše meje . . . !!

Če boste hoteli živeti v Jugoslaviji, Frau Najberš, Francej, Cilka, se boste morali učiti boljše manire, kakor ste se je naučili v propadli Avstriji in v nemških šolah.

Galicija. Naši kmetje se pritožujejo, da se jim je prepovedalo žgati apno. Pravijo, da ne vedo, iz kakšnega vzroka se je to zgodilo. Kmetje so imeli pri tem, da so sami žgali in prodajali apno, lep in skoraj edini dohodek, ker so polja in travniki gališke občine jako travnata in nerodovitna.

Govori se, da se jim je prepovedalo zato, ker hoče imeti g. Stössl nekaj monopol, da bi smel samo on žgati apno, kmetje pa samo, če se zavežejo, da bodo prodajali žgano apno njemu. Kmetje bi bili tako tudi primorani prodajati njemu po jako nizki ceni drobna drva, ki so jih dosedaj sami porabili za apnenico.

Kmetje so že napravili prošnjo na okrajno glavarstvo, da zadevo čim preje reši. Zadeva je nujna. Pričakujemo od okrajnega glavarstva, da pojde na roko kmetom, ker so to vsi naši ljudje, ki bodo glasovali za Jugoslavijo, od katere

pričakujejo, da se bo zavzela za pravice kmetov.

Grabštanj. Nemčursko lopovstvo. V noči od 4. na 5. maj so tukajšnji nemškutarški „Kulturträgerji“, prejšnji folksverovci pod vernim zavetjem teme, vetra, dežja in groma podvzeli „junaški“ napad na visoki, sredi vasi stoječi maj, ki so ga postavili vojaki kr. tržaškega bataljona. Nemčurske junake je morala naša lepa slovenska zastava, ki je vihrala 23 metrov nad njihovimi praznimi bučami, strašno bosti v oči. To je njihove skisane možgane tako peklo, da so prežagali vitko smreko, ki je pri padcu raztrgala telefonsko žico in poškovala 4 m plot. Res lep dokaz nemčurskega junaštva in duhovitosti. Bodo že še primerno poplačani! Trezni in zavedni Grabštanjčani obsojamo ta dogodek ter smo prepričani, da bodo ti možakarji (Takim zverinam pravite pri vas „možakarji“? Ured.) v doglednem času še sami spoštovali našo lepo slovensko zastavo. Grabštanjčani.

Štriholče. Ljudje morda mislijo, da smo v Štriholčah na slabšem ko drugod. Kaj še! Kakor vsaka vas, imamo tudi mi svoje nemčurske rogovileže. Ugevarjati se jim seveda ne upamo, ker imajo preveč dobrega advokata. Pri nas sta glavna kričača Ignac Trošt in znani Klatzer. Oba grozno zabavljata čez Jugoslavijo in Slovence. Klatzer skrbi za nemško „berilo“. Ana Bertschnig zabavlja, da so dobili otroci obleko in obušalo. Ko je bil ženski shod v Velikovcu, so hajlali v gostilni v Trušnjah, ne vem, ali od jeze, ali le od veselja, da so videli zbranih toliko Slovencek. Prvi glas je vpil Trošt. Nace, Nace, sedaj bi te bila pamet pa že lahko srečala! Pred 20 leti so bili v Štriholčah še sami zavedni slovenski kmetje. Sedaj jih je veliko podivjalo. Posebno mlajši rod se je izkazal lani ob nemškem „formaršu“. Pa so še vsi mokri za ušesi!

Žvabek. Gospoda gostilničarja Klemen prosimo dovoljenja, da bi smeli peti slovenske pesmi, ki nam jih ni prepovedala niti stara Avstrija. Klemen! Ko smo skozi Žvabek, pele slovenske pesmi ste rekli: „Danes še požete, jutri se boste jokale“. Ste vi tudi boljšeavik? Vam je dala rabuka v Ljubljani toliko korajže? Vprašali ste celo po naših imenih. Ali se že bojite ženskega društva? Tako bo menda! Letos strah, lani se še pa seveda niste bali. Kot „fejst možakar“ ste prišli v sobo učiteljeve žene in ste ji nastavili revolver na glavo. Štiriletni otrok se Vam ni smilil. Tak junak! Še niste bili kaznovani? Dokler ste bili mirni, smo Vas pustili, a ko ste enkrat začeli, bomo tudi mi šli do zadnjega. Kdor veselim dekletom in mirnim ženskam grozi, ta je baraba. Razumete! Če se naši fantje ne upajo potegniti za nas, se bomo pa me same. V našo družbo odslej naprej sme samo fant, ki ne pije Vaše polivke. Vemo pa tudi, kaki ste bili, ko ste bili še vojak. Zahtevamo, da se ta oštarija zapre.

Žvabeška dekleta.

Pliberk. Ker je že „Korošec“ enkrat prinesel nekaj vrstic o občinskih nameščencih je treba danes omeniti še nočnega čuvaja Kielna. Javno je rekel, v gostilni da ne bo glasoval za Jugoslavijo, četudi sta bila oče in mati nje-

gova — Slovenca. Ali je res treba, da redimo take gade na prsih? Zakaj Kieln ne gre v Avstrijo? Nikdo se ne bo jokal za njim! (Op. ured. Žalostno, da se nismo še nič naučili od Italijanov, Francozov in drugih, kako je treba postopati z ljudmi, ki so zoper nas!)

Pliberk. Vsak teden parkrat vidimo v mestu gostilničarja Roscherja iz Rude. Vidiš ga postajati po ulicah in konferirati z raznimi zagrizenimi nemčurji. Romanje iz Rude v Pliberk je tem bolj sumljivo, ker je njegov sin folksverovec, ki menda biva v Št. Pavlu ter vodi propagando z letaki. Letaki, ki prihajajo na to stran, so poslani vedno od njega. Gospod Roscher, zagrizen nemčur, pa hodi hinavsko-nedolžno okrog! (Op. ur. Kaj takega je samo pri nas mogoče.)

Pliberk. Merodajno oblast vprašamo, kaj še neki dela tukaj v avstrijski republiki nameščeni, od naše vlade izgnani sodni oficijal Namschau?

Pliberk. Na 13. maja napovedani čebelarski tečaj se ne vrši. Istotako odpadejo tudi druga napovedana čebelarska predavanja po raznih krajih. Zveza čebelarskih podružnic.

Pliberk. (Dr. Herbst za žensko organizacijo). Svojim kimovcem je po ženskem shodu v Velikovcu razlagal dr. Herbst na trgu, da bi se bili udeležili shoda tudi njegova soproga in hčerka, če bi bil vlak vozil.

Vobre. Dne 1. maja se je ustrelil pri nas Pavel Lopar, pd. Hobjanov z vojaško puško. Vzrok je bil menda prepir z materjo in stricem.

Metlova. Sin krojača Snedeca iz Libuč, ki je služil pri folksveru, je okradel našega čuvaja Bobeja. Stvari je oddal na domu, kjer jih je pravi lastnik zopet dobil; on sam pa jo je popihal v blaženo Avstrijo. Ja, ja, folksverovci, cvet in ponos celovških politikov in naših nemčurjev! Krasti je pač — tudi posebna sorta avstrijske prostosti.

Tolsti vrh pri Guštanju. V nedeljo, dne 2. maja smo spremili k zadnjemu počitku Andreja Glavarja, pd. starega Tičlerja. Delavec in mali posestnik, je ljubil svoj narod in svojo zemljo kakor malo kdo. V njegovi hiši se je gojila slovenska govornica in slovenska pesem. Da je bil naš Andrej res tak mož, so bili priča mnogoštevilni pogrebci. Ljubil si slovensko pesem, zato ti je pevski zbor Malgajeve čitalnice zapel v slovo dve lepi nagrobnici.

Ruda. (Shod). Na binkoštno nedeljo priredi Izobraž. društvo shod pri Faštelnu. Začetek ob treh pop. Na sporedu več govorov in petje. K obilni udeležbi vabi — odbor.

Št. Peter na Vaš. Dne 2. maja pop. po večernicah je bil pri nas dobro obiskan shod, na katerem so govorili gg. Vizjak, Hren, Šašl in Rozman ter gdč. Panter in Prilaznik. Govorniki so nam govorili iz srca in sklenili smo vsi, da bomo glasovali po njihovih navodilih za Jugoslavijo. Velikovski pevci so nam zapeli nekaj lepih pesmi.

Libeliče. Gostilničar Francek je nekoč izrazil: „Do zdaj sem bil Jugoslovan, zdaj pa ne bom več; izselil se bom v Nemško Avstrijo“. Gotovo te tvoja sestra Micika vabi tja, da bi se tudi tebi izpraznil želodec, kakor se je

njej. „Slovenec si“ tako je mati d'jala, ko te je, Francek, pestovala! Sicer pa, glückliche Reise!

Gorenče. Pretekli petek se je mudil pri nas g. dohtar Herbst iz Pliberka. Prinesel je seboj najlepše novice. Utrjeval je nekatere v veri, da dobivajo pomoč samo od grofov in baronov, da jim Slovenci tega, kar je barona Helldorfa, niti dati ne smejo. Dr. Herbst je obljubil pomoč Helldorfovo tistim, ki še danes hočejo trobiti v nemški rog. Lesa je obljubil takim, ki ga ne potrebujejo, ker imajo že svojega dovolj. Zavezati se pa morajo, da bodo „premarnjali“ še druge, da bi jim šli še enkrat na lim, kakor so šli naši Gorenčani na lim gospodi leta 1848, kar se še danes pozna, ker nimajo gozdov.

Gorenče. V nedeljo, dne 25. aprila smo se hoteli enkrat prav do konca pogovoriti, kako je z našo staro pravdo, ki so jo nam poteptali grofi in baroni leta 1848, in katerim so pomagali tedanji Tempoharji. Govorniki so bili sami ljudje, ki so že od nekdanj delali za kmeta in niso samo govorili in obljubovali kakor Šumi in „Viehverwertung“ ter Landeskulturrat. Ob občem zanimanju smo zagledali na mizi staro listino, ki jasno priča o krivici, ki se nam je zgodila tedaj, ko bi bil moral biti končan boj za staro pravdo. Na shodu ni bilo tistih ljudi, ki imajo vsega dovolj in ki nočejo gozda od Slovencev, temveč čakajo na nemške gozdarje, da bi kaznovali še vse posebej, ki bi se bili pregrešili zoper nam ukradeno lastnino. Kmetje, kočarji so spoznali, da je samo sedaj pravi čas, da dosežejo to, kar je njihovega. To bodo pa dosegli brez Tempoharja, Jegarta in Jozeja.

Velikovec. Mariborska eskomptna banka podružnica Velikovec se je preselila iz Lesjakove v lastno hišo na Mestnem trgu, števil. 141.

Velikovec. Pevski zbor „Narodne čitalnice“ v Velikovcu. Pevske vaje za p. n. pevke so ob pondeljkih in četrkih ob 9. uri zvečer v sobi „Nar. čitalnice“ (ljudska šola), za p. n. pevce ob torkih in petkih ob 8. uri zvečer v istem prostoru.

Prihajajte vsi, redno in točno!

Velikovec. „Narodna čitalnica“ v Velikovcu. Dame in gospode, ki imajo izposojene knjige iz čitalniške knjižnice že dalj kakor mesec dni, prosim da jih vrnejo, ker bi jih tudi drugi radi čitali. Knjižničar.

Grad Breg pri Grabštanju. Halo, Kärntnerji so prišli, zdaj bomo pa že šli čez Krko, ti pa na boj tak' štreng“. Tako so govorili tukajšnji nemčurčki, ko so prevzeli slovenskokoroški prostovoljci obmejno stražo. V duhu so si že slikali, kako bodo romali tja proti gladnemu Celovcu z nabasanimi nahrbtniki, polnimi špeha, mesa in klobas, da jim njihovi vredni bratci ne obnemorejo popolnoma pred glasovanjem, ker lačni so že tako, da ne morejo več drugega govoriti ko „heul, heul, av—av—aaav—strija“. Toda ti nemčurčki so delali račun brez gospodarja. Mi slovenskokoroški prostovoljci nismo tako neumni, da bi futrali s špehom in klobasami celovške nemčurje. Zato nas pa tukajšnji gospodje nemčurji prav krivo gledajo in jamrajo: „Ti kärntnerji so pa še gmajneš ko pa Krenc so bli“. Pa kmalu jih bomo navadili take manire, da se pred nami sploh iz hiše ne bodo upali, če bodo še nadalje kaj šinfali, čez našo državo in čez nas. Živela Jugoslavija!

Mohliče. Če ste nas Mohličane morda imeli za mlačneže ter mislili, da stojimo ob veliki uri, ki se nam bliža, malomarno ob strani — popravite hitro to krivo mnenje nas. Takoj vam dokažemo, da nismo kar takole. Prvič bivamo mi tu pod Krino. To je

pa isto ime kakor Krn. Podkrnos, Krnski grad, Karnske alpe, celo nemško ime za Koroško, vse je istega izvora ter izhaja od starega Gorotana ali Karantanije. Pa to seveda ni naša posebna zasluga.

Pa v nedeljo, 25. aprila, smo se postavili tudi mi s prireditvijo, ki zasluži, da izvedo o njej tudi drugi. Na sporedu je bil govor, igra „Tri sestre“ in med odmori petje. Občinstva se je kar trlo, dvorana nabito polna. Posebno vrli Šentvidčani so nam obilno vrnili naš obisk na njihovo prireditvev. Kar nas je pa najbolj razveselilo, je to, da so se odzvali našemu povabilu tudi oni fantje, ki smo jih morali smatrati doslej za nasprotnike. In to so ravno najboljše moči in ponosni ljudje. Lepo in pošteno od vas, da ste prišle poslušat, kako poje druga plat zvona. Brali smo na vaših obrazih, da je budil naš zvon tudi v vaših srcih topel odmev. Šišali smo celo, da ste pripravljene odslej sodelovati z nami. Odprtih rok vas sprejmemo, saj ste tudi vi kri naše krvi. Dobro vemo, da so vas te preslepili nemški agenti in da je igrala zraven glavno vlogo — grožnja. Pristopajte k našim društvom! Pevski zbor bomo ojačili, snujemo tamburaško društvo in v daljavi že dviga Orel svoja krila k mogočnemu poletu. Vzel bo pod svoja krila vso naidebudno, gorko, mlado kri obeh spolov.

Govoril je tukajšnji učitelj g. Edme Karanar. Razložil je prav po domače pomen odločilnega trenutka, kateremu gremo nasproti. Priporočil je da je med nami še nekaj ljudi, ki niso ne tič ne miš, torej mračniki. Kar se tiče igre, je treba hvaležno priznati, da gre največja zasluga, da je tako izborno uspela, g. župniku Josu Rudl, ki je neumorno vežbal igralce, pa tudi g. naduč. Sporn, ki je tako okusno priredil novi oder. Igralci Turnar, Usar, Haužar in Povšner ter igralke Spornovi, Matvezličeva, Hribarjeva ter Verkovnikova so izborno rešili svoje vloge, da smo se kar čudili Pokazali so, kar je prej trdil govornik, da se nam Slovincem pred nikomur ni treba skrivati. Posebno prijetno so nas iznenadile narodne noše. Mešani zbor in moški kvartet sta pod vodstvom kmeta domačina Povodna prijetna izpolnila odmore. Vsebu mišim gostom kličemo „Na veselo svidenje v petih tednih“!

Boroveljski okraj.

Iz Spodnjega Roža. Pri nas tukaj se lahko opazuje marsikaj. Ker mislimo, da ne gre več, da bi samo gledali, hočemo s temi vrsticami opozoriti na to naše oblasti. Te naj pa nadalje ukrenejo. Čez Dule, Lečne na Galicijo in od tam naprej imajo „vehsel“, ne „rehelni“, ampak Nemci. Po kolesih, pa tudi „kar tako“ ti prihajajo. Posebno Mostnikov Partlček iz Galicije in Jezernikov Jaklček sta zmiraj na poti. Pa vendar ne kot—agitatorja? Doma je polno dela in ta dva sta zmiraj na poti! Kakor slišimo, jima posebno v Žihpolju dopade.

Sedaj pa nekaj drugega! Znana Karničnikova Mojca nosi okoli liste — pristopnice za socialiste — in pravi, da se tam, kjer bodo imeli te bukvice, ne bo zgodilo ničesar, ko bodo prišli komunisti in Nemci.

Sedaj pa še nekaj za kratek čas in v veselje ponižnih in pokornih nemčurjev. Očka Tevžej iz Dol bo menda dal celo tretjino svojega premoženja, kakor skesani Cahej v svetem pisnu, ubožnim za kruh, če ga bodo radi imeli, ubogali in „tajč“ volili. No, endlich amol — ta je prava! Da bi le res bilo!

Škofiče ob jezeru. Tudi mi še nismo „ta zadnji“ kakor Silvestrov dan v letu. Tudi pri nas je dosti zavednih Slovencev, ki z dušo in s telesom ljubijo svoj materini jezik. Nekaj nemčurjev imamo, ki še vedno trobijo v oslovsko

trompeto in gledajo proti severu tja v lačenbergarjo. Mislijo si, da je tam zemeljski paradiz in bi ga radi imeli takega tudi pri nas. Toda to bo takrat, ko bo Drava tekla nazaj na Tirolsko. Tičice pojo, rožice cveto, Nemške Avstrije pri nas — nikdar več ne bo!

Podsinja vas. Naše gasilno društvo je imelo 18. aprila veselico. G. načelnik je pozdravil navzoče in navduševal fante in može k pristopu. Potem so domači pevci zapeli nekaj lepih pesmi. Nato se je igralo „Ne kliči vruga“ v splošno zadovoljnost gledalcev. Konec je napravila tombola z lepimi dobitki.

Nemška Avstrija.

Avstrijska vzhodna železnica.

Večino akcijskih avstr. vzhodne železnice je kupila od avstroogrškega konzorcija „Francoska trgovska in industrijska banka“.

Širite povsod „Korošca“!

Zahvala.

O priliki boleznih, smrti in pogreba mojega očeta Andreja se je izkazalo njemu in meni toliko sočutja, da mi je nemogoče zahvaljevati se vsakomur posebej. Zato porabim to priliko ter vam ključem: Bog vam plačaj! Dotičen sem, da se posebej zahvalim še g. župniku dr. Cukali za vse dobrote, ki jih je storil pokojniku in nam zavstaliim. Iskreno se zahvaljujemo tudi pevskemu zboru Malgajeve čitalnice za ganljive nagrobnice. Še enkrat: Bog plačaj vsem! J. Glavar, pd. Tičler.

Vabilo

k šolski slavnosti, ki jo priredi dekliška ljudska šola v Velikovcu v prid svoje šolareke knjižnice na Kristusov vnebohoda, dne 13. maja ob pol štiri pop. v telovadnici Narodne šole v Št. Rupertu pri Velikovcu.

Vzored: 1. Pozdrav, 2. petje — „Narodne pesmice“, 3. igra „Proti domu“, 4. petje — „Ze slavčki žvrgolijo“, 5. igra „Kristofova učna leta ali podganji strup“, 6. spevoigrca „V šoli“, 7. petje — „Narodne pesmice“. Vstopnina: sedeži v prvih vrstah 6 K, v srednjih 4 K, v zadnjih 2 K, stojšča 1 K. K obični udeležbi vabi šolsko vodstvo.

Pristopite k Jugoslovanski Matici!

Vabilo.

Žensko društvo in Narodni svet priredita na praznik Vnebohoda, dne 13. maja 1920 v Pliberku na Krekovem trgu

Manifestacijski shod,

na katerem naj pokaže prebivalstvo Podjune našim nasprotnikom ljubezen do slovenske domovine ter protestira proti nesramnemu nastopanju nemčurjev. Vse, kar čuti slovensko, naj se udeleži shoda, naj pokaže svojo moč! Posebno žensktvo, ki se ni moglo polnoštevilno udeležiti ženskega shoda v Velikovcu, naj bo zastopano v prav velikem številu na tem shodu.

Tudi trdovratni Pliberk naj vidi že sedaj voljo ljudstva.

Sporod: Ob 9. uri (poletni čas) dopoldne slovesna sv. maša na trgu. Nato shod, na katerem govore najboljše govornice in govorniki. Zapoje tudi mešan in moški zbor. Popoldne koncert v Narodni šoli. Ob slabem vremenu se bo vršil shod v prostorih tukajšnje šole. Žensko društvo za Pliberk in okolico. Krajevni odbor Narodnega sveta v Pliberku.

Simon Boštjančič
Helena Neuhauser
poročena
Št. Vid v Podjuni-Velikovec
dne 3. maja 1920.

Ženitvena ponudba. Izvrsten mizar, 25 let star, se želi poročiti z veselo žensko od 20 — 23 let, če mogoče z malim posejvom. Tudi vdova brez otrok ni izključena. Ponudbe s sliko ne upravo „Korošca“ pod številko 150.760.

Anton Lečnik, urar in zlatar v Borovljah priporoča svojo veliko zalogo ur v niku, srebru in zlatu, uhanov, zakonskih prstanov, veržic, budilk in stenskih ur. Zlatino in srebrnino kupuje po najvišji ceni.

Starejša, dobro izurjena

kuharica, ki zna samostojno voditi gospodinjstvo, se išče za veliko kmetijsko posestvo pri Velikovcu. Plača po dogovoru. Ponudbe na upravo „Korošca“.

Mizarji pozor! Veliko zalogo različnih okraskov za rakve truge po zelo nizkih cenah ima in se priporoča Trgovina s papirjem Jožef Vajncel v Pliberku.

Naznanilo.

Jugoslovanska brivnica v Velikovcu se je preselila v hišo Mesne hranilnice na Mestnem trgu.

Za obilen obisk se priporoča

J. Pirc,
narodni brivec.

Ženitvena ponudba. Mlad posestnik išče gospodinjico. Dečla, ki bi imela primerno premoženje in veselje do zakonskega stanu, naj se oglasi pismeno v upravi „Korošca“ pod „Tkalec“.

Službe išče trgovski pomočnik, izučen v speceriji. Naslov v upravnistvu „Korošca“.

Pozor! Kmetje! Pozor!

Najvišjo ceno za ovčjo volno, oprano in neoprano, plačuje edino le J. Oswald, Velikovec, kavarna Sparl. Prepričajte se!

Tvrška Mader, Pliberk

naznanja p. n. občinstvu, da je s prvim majnikom začela zopet izvrševati svoje

knjigoveštvo,

ter se priporoča z urnim in obstojnim delom.

Kupi „Drava“ Maribor.

Rezan les (smrekov, jelkov, borov, mecesnov, bukov)
Tesan les (smrekov, jelkov, borov)
Okrogel les (smreka, jelka, bor, mecesen)
Bukov les (hlode od 25 cm debelosti naprej)
Drva (trda in mehka)
Stoječi les v gozdu
Smrekovo skorjo

kupi

vsako množino

„DRAVA“

lesna trgovska in industrijska družba

z. o. z.

v MARIBORU.

Kupi „Drava“ Maribor.

Mariborska eskomptna banka, podružnica Velikovec

Telefon št. 7 (Interurban).

Mestni trg št. 141.

Račun pošt. ček. urada SHS v Ljubljani: 11.695.

Centrala Maribor

Podružnica Murska Sobota

sprejema vloge na knjizice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju; dovoljuje vsakovrstne kredite pod najugodnejšimi pogoji; akreditivi na vsa tu- in inozemska mesta.

Podružnica izvršuje vse v bančno stroko spadajoče posle.

Blagajna je odprta od 1/2 9. do 12. ure in od 15. do 16. ure (3. do 4. ure popoldne).

Izvršuje nakazila v tu- in inozemstvo. Kupuje in prodaja devize, valute in vrednostne papirje ter eskomptira trgovske menice. Daje pojasnila vsak čas brezplačno.